

град Перник, 14 октомври 2014 година

## В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на първи октомври през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Е.В.\*\*\* и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор А.\*\*\*, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №660 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „СУЗАНИТА“ ЕООД, ГР. ПЕРНИК против решение №364 от 15.05.2014 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1935 по описа на съда за 2013 г.

С атакувания съдебен акт е потвърдено наказателно постановление (НП) №F057459 от 24.06.2013 г. на Заместник-Директор на ТД на НАП - СОФИЯ, издадено срещу „СУЗАНИТА“ ЕООД, ЕИК 113579527, седалище и адрес на управление гр. П.\*\*\*, представлявано от А.Т.\*\*\* - управител, за нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (наричана за краткост Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г.), за което на основание и във вр. с чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1 на Закона за данъка върху добавената стойност е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно. Заявява, че при постановяване на решението си съдебният състав на районния съд не е анализирал всички обстоятелства и събрани доказателства по образуваната административнонаказателна преписка, не е взел предвид възраженията на жалбоподателя, както и не е направил анализ на посочените за нарушени законови разпоредби. По същество твърди, че неправилно районният съд е приел за коректно посочена нормата, указваща вида и размера на наложеното административно наказание. Възразява срещу липсата на изводи в решението на първата съдебна инстанция относно систематичното място в Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. на разпоредбите за реда за отчитане на документи, издавани от фискални устройства (ФУ), относими към характера на процесното нарушение, като сочи, че посочената за нарушена норма на чл. 33 от Наредбата не е съставомерна за

процесното деяние, т. е. не е налице административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН. На последно място жалбоподателят сочи наличие на изводи на районния съдия за немаловажност на процесното нарушение, въпреки липсата на подобни доводи в жалбата до районния съд. От касационния съд жалбоподателят иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и да се произнесе по съществуващото на спора, като отмени процесното наказателно постановление. Пред съда касационният жалбоподател се представява от адв. С.\*\*\*. Поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – ТД на НАП – СОФИЯ пред съда се представява от ю. к. К.\*\*\*. Възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Предлага първоинстанционния съдебен акт да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд – Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива потвърдено. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 14.03.2013 г. в 12:07 часа, служители на НАП – София, при извършена проверка в търговски обект: магазин, находящ се в гр. Перник и стопанисван от настоящия жалбоподател, с монтирано в обекта ФУ, притежаващо операции „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми, установили разлика между фактическата и касова наличност на ФУ в размер на 787.40 лв. при разчетена касова наличност на ФУ в размер на 112.00 лв., в т.ч. 100 лв., записани като начални в касовата книга и въведени във ФУ с операцията „служебно въведени“ и фактическа наличност в размер на 899.40 лв. За така установеното, на 22.04.2013 г. със съставяне на акт за нарушение, срещу „СУЗАНИТА“ ЕООД, гр. Перник е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, при извършена служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и

актовете, обективирали го не установил пороци на същото, обуславящи процесуална незаконосъобразност, отразила се и на правото на защита на наказаното лице, които да са достатъчно и самостоятелно основание за отмяна на процесното НП.

Разгледал съществото на спора, на база на установеното по фактите, след съвкупна преценка на доказателствата, събрани във връзка със спора и отделяне на спорното от безспорното, районният съд е постановил, че именно посоченото дружество е извършител на вмененото с процесното наказателно постановление нарушение, за което правилно и законосъобразно е наложено справедливо и в рамките на предвиждането на закона наказание.

Решението е правилно.

Нормата на чл. 33, ал. 1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. съдържа правило, съгласно което извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми. Санкционният текст на чл. 185, ал. 2 във вр. с ал. 1 на ЗДДС предвижда административно наказание за лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, когато нарушението не е довело до неотразяване на приходи. Без съмнение Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. е нормативен акт по прилагане на чл. 118 от ЗДДС (§11 от ПЗР: *„Наредбата се издава на основание чл. 118, ал. 2 и 4 от ЗДДС и чл. 9, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица“*). Тук е мястото да се отхвърли като неоснователно твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя относно некоректно посочване в НП на нарушената законова разпоредба в санкционната ѝ част. Посочването на норма на Наредбата е достатъчно да се направи безпротиворечив извод, че е нарушен нормативен акт по прилагане на чл. 118 от ЗДДС. Останалите доводи на процесуалния представител на жалбоподателя във връзка с това оплакване съдът намира относими към старата редакция на ЗДДС, преди изменението обн. ДВ бр. 23 от 2013 г., в сила от 08.03.2013 г.

По същество, по делото е безспорно, че ФУ, монтирано в обекта, притежава операциите, посочени по-горе. По делото е безспорно установено и че към момента на проверката в касата на обекта е била налична, както посочената обща сума от 899.40 лв., така и че към този момент не е извършвана регистрация на промяната на касовата наличност посредством операциите служебно въведени и изведени суми за установената реално разлика от 787.40 лв. Твърденията на жалбоподателя за липса на установяване пред първата съдебна инстанция относно наличие на каса към ФУ не се приемат. Законът не съдържа дефиниция какво е „каса“ чиято наличност и промените в нея следва да бъдат регистрирани, в случая посредством функциите „служебно въведени“ и „изведени“ суми. Непрецизният подход на законодателя обаче не може да обоснове освобождаване от административнонаказателна отговорност на подобно основание. Съвкупността от доказателства по настоящото дело, а именно – опис на наличните пари в „касата“ на магазин „Булдозер“, направен от работник на дружеството в деня проверката и обяснение, че е „пропуснала“ да ги „заприходи“ (л. 7 от НАХД №1935/2013); обясненията на представителя на наказаното от лице

относно предназначението на наличната към момента на проверката в магазина сума; липсата на обособена към самото ФУ каса; факта на наличност в посочената „кутия“ и на сумите, отразени във фискалната памет на устройството (112.00 лв.), обосновават безсъмнен извод, че именно посочената от свидетелите кутия е т. нар. каса на обекта и ФУ, чиято наличност следва да бъде съответна на регистрираната във фискалното устройство. Да се приемат доводите на наказаното лице, които съдът възприема единствено като защитна теза с цел освобождаване от отговорност, независимо от наличие на закононарушение, би означавало да се дерогира смисъла и целта на закона, като се даде възможност за неговото заобикаляне поради непрецизни законодателни разрешения.

На следващо място направените от районния съд изводи за липса на предпоставки за квалифициране на деянието като маловажно, без наличие на доводи в тази посока от страна на наказаното лице, настоящия състав не намира за порок на първоинстанционната проверка. Извършваната пред първата съдебна инстанция проверка за законосъобразност е не само на посочените в жалбата основания. Административнонаказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание, а прилагането на санкцията на административнонаказателната норма, във всички случаи е въпрос само на законосъобразност... Преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл. 28 ЗАНН. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. (вж. ТР №1 от 12.12.2007 г. на тълк. н. д. № 1/2007 г., НК).

Предвид горните изводи обжалваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на закона следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК касационен състав на Административен съд – Перник

#### Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №364 от 15.05.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1935 по описа на съда за 2013 г., с което е потвърдено наказателно постановление №F057459 от 24.06.2013 г. на заместник-директор на ТД на НАП – СОФИЯ, издадено срещу „СУЗАНИТА“ ЕООД, гр. Перник, представлявано от А.Т.\*\*\*, за нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства във вр. с чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1 на с. чл. на Закона за данъка върху добавената стойност.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/